

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Cpr/1/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511205915
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8511205915.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobkyne M. T. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX, právne zastúpenej JUDr. Rastislavom Stašákom, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, ul. 17. novembra 14 proti žalovanému Regionálnemu úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Starej Ľubovni, IČO : 17335451, Obrancov mieru 1, Stará Ľubovňa, právne zastúpenému JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, v konaní o určenie neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa prostredníctvom právneho zástupcu sa žalobou podanou na tunajší súd domáhala určenia, že výpoveď žalovaného daná žalobkyňi dňa 8.7.2011 prípisom č. OÚ/2011/000633/188 zo dňa 7.7.2011 je neplatná a štátnozamestnanecký pomer žalobkyne u žalovaného trvá a tiež žiadala náhradu trov konania.

Podanú žalobu odôvodnila tým, že žalovaný jej doručil dňa 8.7.2011 výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru podľa ust. § 129 ods. 7 a ust. § 46 ods. 1 písm. b/, zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov. Poukázala na dôvody uvedené v tejto výpovedi, a to že listom Úradu verejného zdravotníctva SR v Bratislave č. 773/1785-ÚVZ SR/2011 zo dňa 25.1.2011, ktorý osobne prevzala dňa 18.2.2011 bola hlavným hygienikom SR a vedúcim služobného úradu ÚVZ SR v Bratislave - zastupujúcim v súlade s ust. 6 ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na návrh ministra zdravotníctva SR odvolaná dňa 27.1.2011 z funkcie regionálnej hygieničky a vedúcej služobného úradu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Starej Ľubovni, Obrancov mieru 1, 064 01 Stará Ľubovňa. Dňa 7.3.2011 bol so žalobkyňou vykonaný pohovor o postupe pri ďalšom pracovnom uplatnení a o hmotnom zabezpečení a tiež bol uskutočnený dňa 4.7.2011 opätovný pohovor vo veci zaradenia na vykonávanie štátnej služby po odvolaní z funkcie vedúceho zamestnanca - regionálnej hygieničky a vedúcej služobného úradu, kde bolo žalobkyňi oznámené, že v Služobnom úrade Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Starej Ľubovni nie je možnosť zaradiť ju na štátnozamestnanecké miesto z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá a služobný úrad sa so štátnym zamestnancom nedohodol inak, je teda daný dôvod na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou podľa ust. § 129 ods. 7 v spojení s ust. § 46 ods. 1 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. Na základe výpovede žalovaného sa mal žalobkyňi skončiť štátnozamestnanecký pomer uplynutím dvojmesačnej výpovednej lehoty. Podmienkou postupu pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou z dôvodu skončenia vykonávania funkcie, podľa § 129 ods. 7 veta prvá zákona o štátnej službe je, že tento štátny zamestnanec nesúhlasí s trvalým preložením na iné vhodné

štátnozamestnanecké miesto alebo služobný úrad takéto štátnozamestnanecké miesto pre neho nemá a ak sa nedohodne s týmto štátnym zamestnancom. Uvedené podmienky však žalovaný nerešpektoval. V čase podania výpovede žalobkyni žalovaný preukázateľne disponoval voľným štátnozamestnaneckým miestom na oddelení hygieny detí a mládeže a to miestom odborného radcu - vedúceho štátneho zamestnanca, pričom toto voľné štátnozamestnanecké miesto žalovaný žalobkyni neponúkol. Žalobkyňa poukázala aj na prax v iných služobných úradoch, kde odvolaní regionálni hygienici - vedúci služobného úradu boli preložení bez výberového konania postupom podľa § 36 ods. 1 veta druhá zákona o štátnej službe na iné miesto vedúcich štátnych zamestnancov. Je nesporné, že žalovaný mohol a mal žalobkyni ponúknuť voľné štátnozamestnanecké miesto odborného radcu - vedúceho štátneho zamestnanca - vedúceho oddelenia hygieny detí a mládeže, čo však žalovaný nevykonal. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný dal žalobkyni výpoveď postupom v rozpore s ust. § 129 ods. 7 Zákona o štátnej službe. Ďalej uviedla, že opätovnému pohovoru dňa 4.7.2011 predchádzal pohovor dňa 7.3.2011, kde žalovaný takisto žalobkyni žiadne voľné štátnozamestnanecké miesto neponúkol a to napriek tomu, že žalovaný v tom čase disponoval štátnozamestnaneckým miestom odborného radcu - vedúceho štátneho zamestnanca - vedúceho oddelenia hygieny výživy, bezpečnosti potravín a kozmetických výrobkov, kde v tom čase bola štátna zamestnankyňa M. M. U. neprítomná v dôsledku čerpania rodičovskej dovolenky. Z uvedeného vyplýva, že na pohovore dňa 7.3.2011 žalovaný mohol a mal žalobkyni ponúknuť, že žalobkyňu vymenuje na zastupovanie na štátnozamestnaneckom mieste odborného radcu - vedúceho štátneho zamestnanca - vedúceho oddelenia hygieny výživy, bezpečnosti potravín a kozmetických výrobkov, čo ale žalovaný nevykonal, čím žalovaný zmaril uzatvorenie tejto inej dohody. Následne na pohovore dňa 7.3.2011 bolo žalobkyni oznámené, že služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer výpoveďou podľa ust. § 47 písm. d/ Zákona o štátnej službe. Napokon žalovaný žalobkyni ani takúto výpoveď nedal, ale ani žalobkyňu nezradil na žiadne iné štátnozamestnanecké miesto. Žalobkyňa bola povinná dochádzať do zamestnania, kde jej však žalovaný neprideloval žiadne služobné úlohy. Žalovaný tiež neoboznámil žalobkyňu so žiadnym dokladom o vopred prerokovaní výpovede s odborovým orgánom. Žalovaný tak žalobkyni uprel právo, ktoré žalobkyni vyplýva z kolektívnej zmluvy, na uplatnenie jej práv prostredníctvom odborového orgánu. Žalobkyňa oznámila žalovanému listom dňa 25.11.2011, že výpoveď považuje za neplatnú a trvá na ďalšom zamestnaní.

Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že žalovaný nie je pasívne legitimovaný. Žalobkyňa bola vymenovaná do funkcie vedúcej služobného úradu - štatutárneho orgánu Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Starej Ľubovni /ďalej RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni/ rozhodnutím vedúceho služobného úradu - Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky /ďalej ÚVZ SR/ sp. zn 9825/2007-ÚVZ SR zo dňa 25.5.2007. Podľa ust. § 8 zák. č. 312/2001 Z.z. bol jej osobným úradom a teda aj úradom, ktorý voči nej zabezpečoval plnenie úloh, ktoré služobnému úradu vyplývajú zo štátnozamestnaneckých vzťahov, Úrad verejného zdravotníctva SR. Toto jeho postavenie vplývalo z ustanovenia § 5 ods. 2, 3 Zák. č. 355/2007. Od 1.11.2009 platný zákon č. 400/2009 Z.z. však zmenil spôsob určenia osobného úradu a teda aj služobného úradu vo vzťahu k vedúcim služobných úradov a to tak, že osobným úradom vedúceho štátneho zamestnanca podľa ust. § 9 ods. 1 písm. b/ zák. č. 400/2009 Z.z. je osobný úrad služobného úradu, ktorý k nemu vykonáva zriaďovateľskú funkciu podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 523/2004 Z.z. a jeho ust. § 21, z ktorého vyplýva, že ak rozpočtová organizácia je zriadená zákonom, čo je prípad RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni, zriaďovateľskú funkciu k nej má orgán, na rozpočet ktorého je napojená finančnými vzťahmi. Podľa vyjadrenia žalovaného napriek tomu, že regionálneho hygienika vymenúva a odvoláva hlavný hygienik, jeho služobným úradom je Ministerstvo zdravotníctva SR. Pri odvolaní vedúceho úradu štatutárneho orgánu, tak ako to bolo v prípade žalobkyne, zostáva jej služobným úradom Ministerstvo zdravotníctva SR, a to aj pre účely jej ďalšieho zaradenia do štátnej služby po jej odvolaní. Ďalej poukázal na to, že je pravdou, že žalovaný dal žalobkyni výpoveď zo štátnozamestnaneckého pomeru, je však potrebné vysporiadať sa s otázkou či išlo o právny úkon urobený osobnou majúcou na takýto akt oprávnenie, nakoľko pokiaľ žalovaný nebol v pozícii služobného úradu k žalobkyni, výpoveď daná žalobkyni nie je spôsobilá vyvolať žiadne právne účinky, takému aktu nemožno priradiť kvalitu platnosti alebo neplatnosti, nakoľko ide o akt bez akejkoľvek sily alebo účinnosti. Ničotnými sú hlavne akty vydané vecne nepríslušným orgánom. Ďalej poukázal na to, že žalobkyňa opomína, že nemôže byť považovaný za nezákonný taká postup žalovaného, ktorý priamo vyplýva z ustanovení právnych predpisov, v danom prípade z §129 zák. č. 400/2009 Z.z. Pokiaľ žalobkyňa uvádza ako dôkaz o nezákonnom postupe žalovaného príklady zaradenia iných odvolaných regionálnych hygienikov, tieto skutočnosti nemôžu byť pre posúdenie veci žalobkyne relevantné.

Ďalej poukázal na to, že žalobkyňa nebola pred vymenovaním za regionálnu hygieničku v štátnej službe, jej štátna služba vznikla práve vymenovaním do funkcie štatutárneho orgánu RÚVZ v Starej Ľubovni, čo potvrdzuje, že po odvolaní žalobkyne z funkcie regionálnej hygieničky bolo povinnosťou Ministerstva zdravotníctva SR postupovať podľa § 129 a nie žalovaného. Žalobkyňa nebola zaradená pred vymenovaním na žiadne štátnozamestnanecké miesto a žalovaný viazaný Zákonom o štátnej službe, nemá možnosť žalobkyňu poverovať žiadnymi povinnosťami, ktoré by mohli vyplývať žalobkyňi zo štátnozamestnaneckého pomeru.

Taktiež uviedol, že pokiaľ ide o tvrdenia žalobkyne o tom, že žalovaný ju mohol zaradiť na voľno miesto štátnej zamestnankyne, ktorá v tom čase bola na materskej dovolenke M. M. U. podotkol, že v čase pohovoru dňa 7.3.2011 bola zastupovaním tejto zamestnankyne overená iná štátna zamestnankyňa a okrem toho žalovaný miesto vedúcej oddelenia hygieny výživy, bezpečnosti potravín a kozmetických výrobkov nielenže musí obsadiť výberovým konaním, ale žalobkyňa ani nespĺňa kvalifikačné predpoklady na vymenovanie na zastupovanie na toto miesto.

Uznesením č.k. 4Cpr1/2011-25 zo dňa 7.2.2012 súd konanie zastavil z dôvodu ust. § 83 O.s.p. t.j. litispendencie, nakoľko lustráciou bolo zistené, že dňa 26.11.2011 boli súdu doručené dva návrhy žalobkyne, ktorými sa voči tomu istému žalovanému domáha neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou zo dňa 7.7.2011, ktorá jej bola doručená 8.7.2011, ktoré boli zapísané pod sp. zn. 4Cpr/1/2011 o 10,15 hod. a pod sp. zn. 7Cpr/3/2011 o 10,17 hod. Skutkové okolnosti v oboch návrhoch boli totožné. Rozdiel v odôvodnení návrhov bola v tom, že vo veci vedenej pod sp. zn. 7Cpr/3/2011 argumentovala a namietala porušenie zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní a vo veci 4Cpr/1/2011 argumentuje porušením zákona o štátnej službe č. 400/2009 Z.z.

Na základe odvolania podaného žalobkyňou, KS v Prešove uznesením č.k. 18CoPr7/2012 zo dňa 30.4.2012 zrušil uznesenie a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení poukázal na to, že v oboch prípadoch je síce zhodný okruh účastníkov konania ako aj predmet konania, avšak skutkové okolnosti od ktorých žalobkyňa odvodzuje svoje právo o neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru sú rozdielne. Uložil súdu povinnosť pokračovať v začatom konaní, prípadne vec spojiť podľa § 112 O.s.p. na spoločné konanie s vecou 7Cpr3/2011, v ktorom bude potom potrebné rozhodnúť o oboch skutkových základoch.

Súd v tejto rovine poukazuje na to, že obe veci tých istých účastníkov konania nenapadli tomu istému sudcovi, nakoľko prvá vec je vedená pod sp. zn. 7Cpr a druhá v poradí napadla inému sudcovi pod sp. zn. 4Cpr. Tieto dve veci teda nie je možné spojiť na spoločné konanie v zmysle ustanovení O.s.p., nakoľko by došlo k porušeniu zásady zákonného sudcu.

Dňa 3.10.2012 žalovaný doručil súdu návrh na prerušenie konania v predmetnej veci a to do právoplatného skončenia konania na Ústavnom súde SR, v ktorom Ústavný súd SR rozhodne o sťažnosti žalovaného zo dňa 1.10.2012, v ktorej žalovaný namietal, že uznesením KS v Prešove sp. zn. 18CoPr7/2012 zo dňa 30.4.2012 a postupom, ktorý mu predchádzal, bolo porušené jeho právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva zakotvené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie zakotvené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Na základe uvedeného súd uznesením č.k. 4Cpr/1/2011-90 zo dňa 19.12.2012 predmetné konanie prerušil do doby právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o sťažnosti žalovaného zo dňa 1.10.2012.

Ústavný súd SR Uznesením II.ÚS 578/2012-16 rozhodol, že sťažnosť Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Starej Ľubovni odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

Žalobkyňa sa opakovane vytýčených pojednávaní nezúčastňovala s odôvodnením na práceneschopnosť, čo súdu dokladovala lekárom vystaveným potvrdením, a preto súd opakovane musel pojednávania odročovať na iný termín.

Na pojednávaní dňa 17.9.2014 žalobkyňa a jej práv. zástupca naďalej trvali na dôvodoch podanej žaloby a žiadali, aby jej súd vyhovel. Poukázala na to, že žalovaný jej neponúkol voľné miesta, ktoré v tom čase mal pred doručením výpovede a dal jej výpoveď v rozpore s ust. § 129 ods. 7 Zákona o štátnej službe.

Právny zástupca dodal, že žalovaný po celú dobu, ktorá nasledovala po odvolaní, vystupoval ako služobný úrad, správal sa ako služobný úrad, vyplácal žalobkyni plat, realizoval odvody, pridelil jej kanceláriu.

Štatutárna zástupkyňa žalovaného v plnom rozsahu poukázala na svoje stanoviská a výpoveď zrealizovanú na súde v konaní sp. zn. 7Cpr/3/2011, ktorej obsah súd oboznámil.

Práv. zástupkyňa žalovaného poukázala na to, že v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 7Cpr/3/2011 súd rozsudkom zo dňa 17.7.2014 zamietol návrh žalobkyne, ktorá sa domáhala takého istého rozhodnutia ako sa aj domáha v tomto konaní. Súd sa v uvedenom rozsudku zaoberal aj posúdením vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, teda či žalovaný bol služobným úradom žalobkyne. Poukázala na odôvodnenie tohto rozsudku, v ktorom súd dospel k záveru, že žalovaný nebol pasívne legitimovaný. Zároveň predložila súdu rozhodnutie NSSR 3/2013, z ktorého vyplýva, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením, a preto podľa jej názoru vykonávanie dokazovania v tomto konaní s výnimkou oboznámenia už spomínaného rozsudku je nadbytočné a nehospodárne, keďže súd je viazaný skorším posúdením vzťahu medzi účastníkmi tohto konania. Taktiež poukázala v tej súvislosti na nesprávnu pasívnu legitimitáciu.

V súvislosti s touto námietkou súd opakovane poukazuje na uznesenie a stanovisko KS v Prešove č.k. 18CoPr/7/2012 zo dňa 30.4.2012 ktorým KS vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení poukázal na to, že v oboch prípadoch je síce zhodný okruh účastníkov konania ako aj predmet konania, avšak skutkové okolnosti od ktorých žalobkyňa odvodzuje svoje právo o neplatnosti výpovede zo štátnozamestnaneckého pomeru sú rozdielne. Uložil súdu povinnosť pokračovať v začatom konaní, prípadne vec spojiť podľa § 112 O.s.p. na spoločné konanie s vecou 7Cpr/3/2011, v ktorom bude potom potrebné rozhodnúť o oboch skutkových základoch.

Ďalej súd poukazuje na to, že z odôvodnenia právoplatného rozsudku tunajšieho súdu 7Cpr/3/2011 /str. 13/ vyplýva záver v tom smere, že výpoveď daná žalovaným žalobkyni, ktorej neplatnosti sa domáha, je nulitným - ničotným právnym úkonom, nakoľko ju žalobkyni dal neoprávnený subjekt, v danom prípade žalovaný. Poukázal teda na nedôvodnosť podanej žaloby čo do určenia neplatnosti danej výpovede ako aj čo sa týka uplatneného nároku na určenie, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne u žalovaného trvá. Nekonstratoval nesprávnu pasívnu legitimitáciu v podanej žalobe.

Súd vo veci doručil účastníkom poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, návrh na vyjadrenie, vytýčil pojednávanie a vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, jej právneho zástupcu, žalovaného, jeho právnej zástupkyne, oboznámil sa s listinnými dôkazmi doloženými do spisu, ostatného spisového materiálu, ako aj celého obsahu spisu tunajšieho súdu sp.zn. 7Cpr/3/2011, predovšetkým výpoveďami účastníkov konania v tejto veci a s právoplatným rozsudkom zo dňa 17.7.2014, právoplatným dňa 27.8.2014 a zistil tento skutkový stav.

Žalobkyňa bola rozhodnutím vedúceho ÚVZ SR č. 9825/2007-ÚVZ SR zo dňa 25.5.2007 vymenovaná dňom 1.6.2007 za predstavenú - vedúcu služobného úradu - štatutárny orgán RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni, a to na základe výberového konania č. 73/2007 konaného v dňoch 23.4.2007 a 25.5.2007. Predtým v štátnej službe nebola.

Dňa 20.11.2007 vydal vedúci služobného úradu ÚVZ SR pod č. 20942-2007/ÚVZ SR rozhodnutie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru - trvalé preloženie, ktorým preložil žalobkyňu do funkcie hlavný radca - predstavený - regionálna hygienička - vedúca služobného úradu, a to dňom 1.12.2007, ktorú funkciu mala žalobkyňa naďalej vykonávať u RÚVZ SR so sídlom v Starej Ľubovni.

V zmysle dodatku č. 1 zo dňa 2.11.2009 k služobnej zmluve sa rozhodnutie č. 20942-2007/ÚVZ SR z 20.11.2007 s účinnosťou od 1.11.2009 považuje za služobnú zmluvu číslo 7825/18759/26-OÚ/2009, pričom uvedeným dodatkom sa služobný úrad - ÚVZ SR a štátny zamestnanec - žalobkyňa dohodli na nahradení znenia služobnej zmluvy, okrem iného v týchto bodoch: deň vzniku štátnozamestnaneckého pomeru 1.6.2007, funkcia: hlavný radca - regionálna hygienička a vedúca služobného úradu, druh štátnej služby: stála štátna služba, pravidelné miesto vykonávania štátnej služby: RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni.

Podaním ÚVZ SR č. 773/1785-ÚVZ SR/2011 zo dňa 25.1.2011 bola žalobkyňa odvolaná dňom 27.1.2011 z funkcie regionálnej hygieničky a vedúcej služobného úradu RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni.

Dňa 7.3.2011 žalovaný vykonal so žalobkyňou pohovor o postupe pri ďalšom pracovnom uplatnení a hmotnom zabezpečení žalobkyne ako štátnej zamestnankyne, kde jej bolo oznámené, že RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni má stanovený rozpis zamestnancov na rok 2011 v počte 22, a teda že menovaný úrad nemá voľné štátnozamestnanecké miesto ani miesto pri výkone práce vo verejnom záujme. Podľa záznamu z uvedeného pohovoru žalobkyňa nepristúpila na ukončenie štátnozamestnaneckého pomeru dohodou, k možnosti oslovenia okolitých RÚVZ ohľadne voľných miest sa podľa záznamu nevyjadrila, na čo jej bolo oznámené, že štátnozamestnanecký pomer bude skončený výpoveďou. Pri opätovnom pohovore dňa 4.7.2011 bolo žalobkyňi oznámené, že u žalovaného je jedno štátnozamestnanecké miesto neobsadené - a to miesto vedúcej oddelenia hygieny detí a mládeže, ktoré je žalovaný povinný obsadiť výberovým konaním. Žalobkyňi bolo opätovne navrhnuté skončenie štátnozamestnaneckého pomeru dohodou, k čomu sa podľa obsahu predloženého záznamu žalobkyňa nevyjadrila, záznam odmietla podpísať.

Následne podaním zo dňa 7.7.2011 č.OÚ/2011/000633/188, doručeným žalobkyňi 8.7.2011, žalovaný dal žalobkyňi výpoveď podľa § 129 ods. 7 v spojení s § 46 ods. 1 písm. b/ zákona č. 400/2009 Z.z. odôvodniac ju tým, že žalovaná bola dňom 27.1.2011 odvolaná z funkcie regionálnej hygieničky a vedúcej služobného úradu RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni a tým, že jej bolo na pohovoroch 7.3.2011 a 4.7.2011 oznámené, že v služobnom úrade žalovaného nie je možnosť zaradiť žalobkyňu na štátnozamestnanecké miesto z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá a žalobca sa so žalovanou nedohodol inak; dĺžka výpovednej doby bola 2 mesiace so začiatkom plynutia 1.8.2011. Žalovaný poukázal na to, že skončenie štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou bolo prerokované vo výbore ZO SOZ ZaSS pri RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni dňa 7.7.2011, ako aj, že žalobkyňi bude vyplatené odstupné v sume trojnásobku funkčného platu, ktorý jej patril pred odvolaním z funkcie vedúceho zamestnanca.

V priebehu výpovednej doby, od dňa 29.9.2011 do 30.12.2011 bola žalobkyňa práceneschopná. Podaním zo dňa 25.11.2011, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 29.11.2011, oznámila žalobkyňa žalovanému, že podanú výpoveď považuje za neplatnú a trvá na tom, aby ju žalovaný naďalej zamestnával.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára:

Podľa § 7 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení platnom a účinnom k 30.6.2007), služobný úrad na účely tohto zákona je

- a) ministerstvo a ostatný ústredný orgán štátnej správy,
- c) orgán miestnej štátnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inak,
- d) iný orgán štátnej správy, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Nadriadený služobný úrad je služobný úrad, ktorý riadi, kontroluje a koordinuje činnosť podriadeného služobného úradu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 8 ods. 1, ods. 2 veta prvá, veta druhá zákona č. 312/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom k 30.6.2007), osobný úrad ako osobitný útvar služobného úradu, v ktorom štátny zamestnanec vykonáva štátnu službu, zabezpečuje plnenie úloh, ktoré služobnému úradu vyplývajú zo štátnozamestnaneckých vzťahov. Osobný úrad zabezpečuje aj uplatňovanie právnych vzťahov zamestnancov, ktorí neplnia úlohy štátnej správy alebo nevykonávajú štátne záležitosti podľa § 2 ods. 2 alebo 4.

Osobný úrad vedúceho služobného úradu je osobný úrad jeho nadriadeného služobného úradu. Ak služobný úrad nemá nadriadený služobný úrad, osobný úrad vedúceho služobného úradu je Úrad vlády Slovenskej republiky (ďalej len „úrad vlády“); pôsobnosť úradu vlády vo vzťahu k štátnym zamestnancom na súdoch vykonáva ministerstvo spravodlivosti a vo vzťahu k štátnym zamestnancom na prokuratúre generálna prokuratúra.

Podľa § 10 ods. 1, ods. 6 zákona č. 312/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom k 30.6.2007), vedúci služobného úradu (ďalej len "vedúci úradu") na účely tohto zákona je služobne najvyšší predstavený

všetkým zamestnancom v príslušnom služobnom úrade. Vedúci úradu môže byť len štátny zamestnanec v stálej štátnej službe alebo štátny zamestnanec v nominovanej štátnej službe, ak tento zákon neustanovuje inak. Vedúci úradu plní úlohy spojené s riadením a kontrolou vykonávania štátnej služby štátnymi zamestnancami v služobnom úrade, s uplatňovaním štátnozamestnaneckých vzťahov a iné úlohy, ktoré mu uloží minister alebo predstavený v politickej funkcii.

Vedúci úradu v služobnom úrade uvedenom v § 7 ods. 1 písm. c) a d) je jeho štatutárny orgán.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania výpovede), rozpočtová organizácia je právnická osoba štátu, obce alebo vyššieho územného celku, ktorá je svojimi príjmami a výdavkami zapojená na štátny rozpočet, rozpočet obce alebo na rozpočet vyššieho územného celku. Hospodári samostatne podľa schváleného rozpočtu s prostriedkami, ktoré jej určí zriaďovateľ v rámci svojho rozpočtu. Rozpočtové organizácie podľa tohto zákona sú všetky štátne orgány s výnimkou štátnych orgánov, ktoré sú organizáciami podľa § 22 ods. 2.

Podľa § 21 ods. 7 zákona č. 523/2004 Z.z. (v znení účinnom v čase podania výpovede), ak rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia bola zriadená zákonom, zriaďovateľskú funkciu k nej na účely tohto zákona vykonáva orgán, na ktorého rozpočet je zapojená finančnými vzťahmi.

Podľa § 5 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania výpovede), Úrad verejného zdravotníctva je rozpočtová organizácia štátu s pôsobnosťou pre územie Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, ktorá je zapojená finančnými vzťahmi na rozpočet ministerstva.

Úrad verejného zdravotníctva riadi a za jeho činnosť zodpovedá hlavný hygienik Slovenskej republiky (ďalej len "hlavný hygienik"), ktorý je zároveň vedúcim služobného úradu. Hlavného hygienika vymenúva a odvoláva na návrh ministra zdravotníctva Slovenskej republiky vedúci služobného úradu ministerstva. Úrad verejného zdravotníctva je nadriadeným služobným úradom regionálnym úradom verejného zdravotníctva.

Podľa § 6 ods. 1, ods. 2 zákona č. 355/2007 Z.z. (v znení účinnom v čase podania výpovede), Regionálne úrady verejného zdravotníctva sú rozpočtové organizácie štátu zapojené finančnými vzťahmi na rozpočet ministerstva. Sídla a územné obvody regionálnych úradov verejného zdravotníctva sú uvedené v prílohe č. 1.

Regionálny úrad verejného zdravotníctva riadi a za jeho činnosť zodpovedá regionálny hygienik, ktorý je zároveň vedúcim služobného úradu. Regionálneho hygienika vymenúva a odvoláva na návrh ministra zdravotníctva Slovenskej republiky hlavný hygienik.

Podľa § 6 ods. 1, ods. 6 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase podania výpovede), štátny zamestnanec na účely tohto zákona je fyzická osoba, ktorá v štátnozamestnaneckom pomere vykonáva štátnu službu v služobnom úrade v príslušnom odbore štátnej služby.

Štátny zamestnanec na účely tohto zákona je aj štatutárny orgán, ktorý je do tejto funkcie vymenovaný podľa osobitného predpisu, ak nejde o štátneho zamestnanca podľa odseku 3.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ zákona č. 400/2009 Z.z. (v znení účinnom v čase podania výpovede), služobný úrad na účely tohto zákona je

- a) ministerstvo a ostatný ústredný orgán štátnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak,
- b) orgán miestnej štátnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inak,
- c) iný orgán štátnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z.z. (v znení účinnom v čase podania výpovede), vedúci úradu v služobnom úrade uvedenom v § 9 ods. 1 písm. b) a c) je jeho štatutárny orgán vymenovaný podľa osobitného predpisu.

Podľa § 14 ods. 1, ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. (v znení účinnom v čase podania výpovede), osobný úrad je organizačný útvar služobného úradu v priamej riadiacej pôsobnosti vedúceho úradu. Osobný

úrad zabezpečuje plnenie úloh, ktoré vyplývajú služobnému úradu zo štátnozamestnaneckých vzťahov, z pracovnoprávných vzťahov a z právnych vzťahov upravujúcich služobný pomer.

Osobný úrad štátneho zamestnanca je osobný úrad služobného úradu, v ktorom štátny zamestnanec vykonáva štátnu službu. Osobný úrad

a) vedúceho ostatného ústredného orgánu štátnej správy, ktorého vymenúva a odvoláva vláda, je osobný úrad Úradu vlády Slovenskej republiky (ďalej len "úrad vlády"),

b) vedúceho úradu v služobnom úrade uvedenom v § 9 ods. 1 písm. b) a c) je osobný úrad služobného úradu, ktorý k nemu vykonáva zriaďovateľskú funkciu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 20 ods. 1, ods. 2 písm. a/ zákona č. 400/2009 Z.z. (v znení účinnom v čase podania výpovede), štátnozamestnanecké miesto možno obsadiť prijatím občana, ktorý sa uchádza o štátnu službu, alebo preložením štátneho zamestnanca.

Na štátnozamestnanecké miesto možno prijať občana, ktorý sa uchádza o štátnu službu,

a) na základe výberového konania, ak sa obsadzuje štátnozamestnanecké miesto vedúceho zamestnanca alebo ak sa obsadzuje štátnozamestnanecké miesto v služobnom úrade, ktorým je ministerstvo zahraničných vecí, alebo v služobnom úrade uvedenom v § 9 ods. 1 písm. f) a § 9 ods. 2 písm. i), alebo ak to ustanovuje osobitný predpis.

Podľa § 21 ods. 1, ods. 2 zákona č. 400/2009 Z.z. (v znení účinnom v čase podania výpovede), voľné štátnozamestnanecké miesto obsadzuje služobný úrad preložením štátneho zamestnanca alebo na základe výberového konania alebo na základe výberu. Voľné štátnozamestnanecké miesto vedúceho zamestnanca obsadzuje služobný úrad preložením vedúceho zamestnanca alebo na základe výberového konania.

Štátnozamestnanecké miesto v dočasnej štátnej službe možno obsadiť aj bez výberového konania alebo bez výberu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 31 ods. 1 písm. e/, ods. 2, ods. 3 zákona č. 400/2009 Z.z., zmena štátnozamestnaneckého pomeru založeného služobnou zmluvou je zmena služobného úradu.

K zmene štátnozamestnaneckého pomeru podľa odseku 1 písm. a) až h) môže dôjsť dohodou medzi štátnym zamestnancom a služobným úradom vo forme písomného dodatku k služobnej zmluve.

K zmene štátnozamestnaneckého pomeru podľa odseku 1 môže dôjsť jednostranne služobným úradom, len ak to ustanovuje tento zákon. Služobný úrad je povinný zmenu štátnozamestnaneckého pomeru oznámiť štátnemu zamestnancovi písomne. Písomné oznámenie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru je dodatkom k služobnej zmluve.

Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z.z., štátneho zamestnanca možno trvale preložiť vymenovaním do funkcie vedúceho zamestnanca na základe výberového konania. Vedúceho zamestnanca možno trvale preložiť vymenovaním do funkcie iného vedúceho zamestnanca aj bez výberového konania.

Podľa § 47 písm. d/ zákona č. 400/2009 Z.z. (v znení účinnom v čase podania výpovede), služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi výpoveď, ak štátny zamestnanec, ktorý bol odvolaný z funkcie vedúceho zamestnanca podľa § 37 ods. 3 písm. b) a c) alebo podľa § 37 ods. 4 a 5, nesúhlasí so zaradením na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 29) a nedohodne sa so služobným úradom inak.

Podľa § 129 ods. 1, ods. 2, ods. 5, ods. 6, ods.7 zákona č. 400/2009 Z.z. (v znení účinnom v čase podania výpovede), štátny zamestnanec, ktorý na základe vymenovania podľa predpisov platných do 31. októbra 2009 vykonáva štátnu službu k 31. októbru 2009, sa považuje za štátneho zamestnanca podľa tohto zákona; na tohto štátneho zamestnanca sa nevťahujú ustanovenia o adaptačnom vzdelávaní. Rozhodnutie o vymenovaní, na ktorého základe vznikol štátnemu zamestnancovi štátnozamestnanecký pomer podľa predpisov platných do 31. októbra 2009, sa považuje za služobnú zmluvu podľa tohto zákona. Za najnáročnejšie činnosti vykonávané štátnym zamestnancom podľa § 27 ods. 2 písm. h) sa považujú najnáročnejšie činnosti uvedené v opise činností štátnozamestnaneckého miesta k 31. októbru 2009.

Štátny zamestnanec, ktorý je k 31. októbru 2009 vymenovaný za predstaveného podľa predpisov platných do 31. októbra 2009, sa považuje za vedúceho zamestnanca podľa tohto zákona.

Štátny zamestnanec, ktorý je k 31. októbru 2009 na základe zvolenia, vymenovania alebo poverenia štátnym zamestnancom v politickej funkcii podľa predpisov platných do 31. októbra 2009, sa považuje za štátneho zamestnanca vo verejnej funkcii podľa tohto zákona. Štátny zamestnanec, ktorý v čase zvolenia, vymenovania alebo poverenia podľa prvej vety bol štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe, sa považuje za štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe podľa tohto zákona. Po skončení vykonávania funkcie sa štátny zamestnanec podľa druhej vety zaradí na iné vhodné štátnozamestnanecké miesto, ak na štátnozamestnaneckom mieste, na ktorom vykonával štátnu službu pred zvolením, vymenovaním alebo poverením, vykonáva štátnu službu štátny zamestnanec v stálej štátnej službe a ak sa nedohodne so služobným úradom inak.

Štátny zamestnanec, ktorý k 31. októbru 2009 vykonáva štátnu službu vo funkcii štatutárneho orgánu okrem štátneho zamestnanca podľa odseku 5, sa považuje za štátneho zamestnanca podľa § 6 ods. 6. Štátny zamestnanec, ktorý v čase vymenovania do funkcie štatutárneho orgánu podľa prvej vety bol štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe, sa považuje za štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe podľa tohto zákona. Po skončení vykonávania funkcie sa štátny zamestnanec podľa druhej vety zaradí na iné vhodné štátnozamestnanecké miesto, ak na štátnozamestnaneckom mieste, na ktorom vykonával štátnu službu pred vymenovaním do funkcie štatutárneho orgánu, vykonáva štátnu službu štátny zamestnanec v stálej štátnej službe a ak sa nedohodne so služobným úradom inak.

Služobný úrad môže dať štátnemu zamestnancovi podľa odseku 5 tretej vety a odseku 6 tretej vety výpoveď, ak tento štátny zamestnanec nesúhlasí s trvalým preložením na iné vhodné štátnozamestnanecké miesto alebo služobný úrad takéto štátnozamestnanecké miesto pre neho nemá a ak sa nedohodne s týmto štátnym zamestnancom inak. Štátnemu zamestnancovi pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru výpoveďou podľa prvej vety alebo dohodou o skončení štátnozamestnaneckého pomeru z toho istého dôvodu patrí odstupné v sume podľa § 53 ods. 4.

Podľa § 159 ods. 2 O.s.p. výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány, ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého.

Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná.

Súd poukazuje na to, že je potrebné stotožniť sa s názorom žalovaného, že danú vec nie je možné odvodzovať od príkladov a poukazovať na prax v iných regionálnych úradoch verejného zdravotníctva ohľadne zaradenia iných odvolaných regionálnych hygienikov, nakoľko tu nie je daná súvislosť medzi postupom iných služobných úradov k iným zamestnancom s postupom žalovaného k žalobkyňi a tiež nie je nijako preukázané, najmä vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa preukázateľne pred vymenovaním do funkcie štatutárneho orgánu nevykonávala štátnu službu na inom štátnozamestnaneckom mieste, či prax iných úradov k ich zamestnancom vychádzala z obdobnej pozície aká bola u žalobkyne. Rovnako žalobkyňa v celom konaní nepreukázala, že by spĺňala osobitné kvalifikačné predpoklady na zastávanie údajne voľného štátnozamestnaneckého miesta, na ktoré ju mal podľa jej tvrdení žalovaný vymenovať, ako vyplývajú z osobitných právnych predpisov, na ktoré žalovaný poukázal. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že žalobkyňi bola vyplácaná mzda do uplynutia výpovednej lehoty a bola jej pridelená kancelária, kde sa zdržiavala v priebehu dňa, bez pridelenia úloh.

Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná ani z iného skutkového dôvodu ako vo veci 7Cpr3/2011.

Súd v plnom rozsahu poukazuje na právoplatný rozsudok tunajšieho súdu v konaní sp. zn. 7Cpr/3/2011, ktorým súd žalobu v celom rozsahu zamietol a kde sa žalobkyňa tiež domáhala určenia neplatnosti výpovede danej jej žalovaným a určenia, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne u žalovaného trvá, a to z dôvodov diskriminačného konania zo strany žalovaného ale aj z dôvodov, ktoré uvádzala v svojej výpovedi aj v tomto predmetnom konaní. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.8.2014 a súd je ním plne viazaný.

Aj keď išlo v oboch žalobách o iné skutkové okolnosti/ tieto v priebehu konaní žalobkyňa však kumulovala a uvádzala rovnako v oboch konaniach/, súd v odôvodnení zamietaného rozsudku 7Cpr3/2011 konštatoval a teda zároveň vyriešil otázku, kto bol služobným úradom žalobkyne a dospel k záveru, že ním bol Úrad verejného zdravotníctva SR, a teda podaná výpoveď je nulitným právnym aktom, nakoľko dať výpoveď žalobkyňi /z akéhokoľvek dôvodu/ prislúchalo inému orgánu ako žalovanému, teda výpoveď daná žalobkyňi žalovaným nemá žiadne relevantné účinky, v dôsledku čoho podľa súdu

nemôže existovať ani žiaden naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti, nakoľko v danom smere by sa postavenie žalobkyne v dôsledku takého rozhodnutia súdu nijako nezmenilo.

Aj v prípade vyhovenia žalobe v samotnej časti požadovaného určenia neplatnosti výpovede, nebolo by možné určiť, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne u žalovaného trvá, nakoľko predtým t.j. pred vymenovaním do uvedenej funkcie, v štátnej službe nebola.

Súd tento prejudiciálny účinok vzal za základ pre svoje rozhodnutie a rozhodol v súlade s prejudikovaným hmotnoprávnym vzťahom, inak by konal v rozpore s ústavou, v zmysle ktorej môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Zásada právnej istoty je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces /uznesenie NS SR 1Cdo44/2010/.

Súd sa teda tak ako je to aj konštatované v rozsudku 7Cpr3/2011 stotožňuje s námietkami žalovaného, že podaná výpoveď je teda nulitným právnym aktom, nakoľko podanie výpovede žalobkyne prislúchalo podľa vyššie citovaných ustanovení inému orgánu ako žalovanému, teda výpoveď daná žalobkyne žalovaným nemá žiadne relevantné účinky, v dôsledku čoho podľa súdu nemôže existovať ani žiaden naliehavý právny záujem na určení jej neplatnosti, nakoľko v danom smere by sa postavenie žalobkyne v dôsledku takého rozhodnutia súdu nijako nezmenilo, pretože i v prípade úspechu v samotnej časti požadovaného určenia neplatnosti výpovede, nebolo by možné určiť, že štátnozamestnanecký pomer žalobkyne u žalovaného trvá.

Žalobkyňa totiž bola rozhodnutím vedúceho ÚVZ SR č. 9825/2007-ÚVZ SR zo dňa 25.5.2007 vymenovaná dňom 1.6.2007 za predstavenú - vedúcu služobného úradu - štatutárny orgán RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni, a to na základe výberového konania č. 73/2007 konaného v dňoch 23.4.2007 a 25.5.2007. Dňa 20.11.2007 vydal vedúci služobného úradu ÚVZ SR pod č. 20942-2007/ÚVZ SR rozhodnutie o zmene štátnozamestnaneckého pomeru - trvalé preloženie, ktorým preložil žalobkyňu do funkcie hlavný radca - predstavený - regionálna hygienička - vedúca služobného úradu, a to dňom 1.12.2007, ktorú funkciu mala žalobkyňa naďalej vykonávať u RÚVZ SR so sídlom v Starej Ľubovni. V zmysle dodatku č. 1 zo dňa 2.11.2009 k služobnej zmluve sa rozhodnutie č. 20942-2007/ÚVZ SR z 20.11.2007 s účinnosťou od 1.11.2009 považuje za služobnú zmluvu č. 7825/18759/26-OÚ/2009, pričom uvedeným dodatkom sa služobný úrad - ÚVZ SR a štátny zamestnanec t.j. žalobkyňa dohodli na nahradení znenia služobnej zmluvy, okrem iného v týchto bodoch: deň vzniku štátnozamestnaneckého pomeru 1.6.2007, funkcia: hlavný radca - regionálna hygienička a vedúca služobného úradu, ďalej druh štátnej služby: stála štátna služba, pravidelné miesto vykonávania štátnej služby: RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni. Predmetný dodatok bol uzatvorený z dôvodu, že účinnosťou zákona č. 400/2009 Z.z. sa na základe ust. § 129 ods. 1 uvedeného zákona Rozhodnutie o vymenovaní do štátnej služby č. 20942-2007/ÚVZ SR zo dňa 20.11.2007 s účinnosťou od 1.11.2009 považuje za služobnú zmluvu a z uvedeného dodatku k služobnej zmluve už teda vyplýva, že služobným úradom žalobkyne je ÚVZ SR, pričom RÚVZ v Starej Ľubovni predstavuje iba pravidelné miesto vykonávania štátnej služby žalobkyňou /časť I. bod 6. dodatku č. 1/. Tak ako to vyplýva z rozsudku vo veci sp. zn. 7Cpr/3/2011, v čase uzatvárania uvedeného dodatku s ohľadom na platnú právnu úpravu osobným úradom vedúceho služobného úradu bol osobný úrad služobného úradu, ktorý k nemu vykonáva zriaďovateľskú funkciu podľa osobitného predpisu /§14 ods. 2 písm. b/ zák. č. 400/2009 Z.z./ a teda v danom prípade osobným úradom žalobkyne bol v čase uzatvárania dodatku osobný úrad Ministerstva zdravotníctva SR, na rozpočet ktorého bol RÚVZ v Starej Ľubovni zapojený /§6 ods. 1 zák. č. 355/2007 Z.z., §21 ods. 7 zák. č. 523/2004 Z.z./ Osobný úrad Ministerstva zdravotníctva SR bol osobným úradom žalobkyne ako vedúcej služobného úradu aj v čase jej odvolania z funkcie regionálnej hygieničky a vedúcej služobného úradu RÚVZ so sídlom v Starej Ľubovni dňa 25.1.2011, pričom však po uvedenom odvolaní sa žalobkyňa stala radovým štátnym zamestnancom v stálej štátnej službe bez zastávania konkrétnej funkcie a po odvolaní z funkcie ju už nemožno považovať za vedúceho štátneho zamestnanca. Žalobkyňa predtým štátnu službu na žiadnom konkrétnom štátnozamestnaneckom mieste nevykonávala. Súčasne však služobným úradom žalobkyne, s poukazom na obsah hore uvedeného dodatku č. 1 zo dňa 2.11.2009 k služobnej zmluve, podľa súdu naďalej ostal ÚVZ SR, nakoľko štátnozamestnanecký pomer bol založený medzi ním a žalobkyňou, nakoľko v uvedenom dodatku č. 1 k služobnej zmluve je ako služobný úrad uvedený ÚVZ SR /uzavretím dodatku č. 1 k služobnej zmluve totiž došlo k zmene štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 31 ods.1 písm. e/ v spojení s ods. 2 uvedeného paragrafu zák. č. 400/2009 Z.z./, pričom RÚVZ v Starej Ľubovni bol v zmysle uvedeného dodatku iba pravidelným miestom výkonu štátnej služby žalobkyne. Ďalej z uvedeného dodatku vyplýva, že služobný úrad, teda v danom prípade Úrad verejného zdravotníctva SR, je povinný pridelovať štátnemu zamestnancovi prácu podľa dodatku k služobnej zmluve a vytvárať zamestnancovi podmienky nevyhnutné na riadne vykonávanie štátnej služby /časť III. dodatku č. 1/.

Odvolaním žalobkyne z funkcie regionálnej hygieničky sa nič nezmenilo na tom, že žalobkyňa ostala naďalej v štátnozamestnaneckom pomere so služobným úradom, ktorým však bol v zmysle vyššie uvedeného ÚVZ SR. Po odvolaní žalobkyne z funkcie bol jej osobným úradom osobný úrad toho služobného úradu, s ktorým mala uzavretú služobnú zmluvu, teda ÚVZ SR, nakoľko u žalovaného mala iba miesto výkonu funkcie, z ktorej však bola odvolaná. Vzhľadom na uvedené je podaná výpoveď, ktorej neplatnosti sa žalobkyňa aj v tomto konaní domáha, nulitným a teda ničotným právnym úkonom, bez akejkoľvek právnej sily, nakoľko výpoveď dal žalobkyni neoprávnený subjekt, v danom prípade žalovaný. Tento tak učinil, ako bolo súdu preukázané aj v tomto konaní listinami, napriek svojim námietkam, na základe pokynov svojho nadriadeného orgánu.

Žalobkyňa sa vzhľadom na hore uvedené skutočnosti mala po odvolaní z funkcie regionálnej hygieničky domáhať pridelovania služobných úloh od svojho služobného úradu, ktorým i po jej odvolaní z funkcie regionálnej hygieničky ostal ÚVZ SR, ktorý mal so žalobkyňou prejednať možnosti jej ďalšieho služobného zaradenia, resp. poskytnutia iného vhodného miesta alebo podmienky ukončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a cit. zákonné ustanovenia súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodne v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.